AUTOMATE FINITE

S.l. Ing. Vlad-Cristian Miclea

Universitatea Tehnica din Cluj-Napoca Departamentul Calculatoare

Curs Automate Finite

- 1) Introducere
- 2) Automate finite
 - Definitii
 - Schema bloc
 - Tipuri de automate
- 3) Reprezentarea automatelor
- 4) Clasificarea automatelor
- 5) Alternative la automate retele iterative
- 6) Concluzii

PLAN CURS

- Partea 1 FPGA si VHDL
 - 1. FPGA
 - 2. Limbajul VHDL 1
 - 3. Limbajul VHDL 2
 - 4. Limbajul VHDL 3
- Partea 2 Implementarea sistemelor numerice
 - 5. Microprogramare
 - 6. Partea 1 Unitate de comanda + executie exemplu impartitor
 - 6. Partea 2 Cod VHDL pt UC + UE impartitor
- Partea 3 Automate
 - 7. Automate finite
 - 8. Stari
 - 9. Automate sincrone
 - 10. Automate asincrone
 - 11. Identificarea automatelor; Automate fara pierderi
 - 12. Automate liniare + probleme si discutii

CONTEXT

Data trecuta

- Proiectarea unui sistem numeric complex
 - Unitatea de executie
 - Unitatea de control/comanda
- Exemplu cuptor simplu
 - INTREBARI???
- Incepand de sapt aceasta abstractizarea metodelor/modelelor de realizare a (controlului) sistemelor
 - Automate finite

Curs Automate Finite

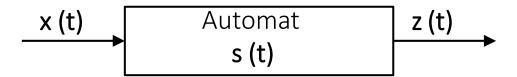
INTRODUCERE

- Teoria automatelor realizează studiul posibilităţilor şi limitărilor dispozitivelor de prelucrare a informaţiei, folosind un model abstract al tuturor dispozitivelor, model care imită activitatea şi aspectul funcţional al acestora
- Modelul abstract se numeşte AUTOMAT (maşină de stare) – state machine (FSM)
- Definiţie: Un automat este un sistem dinamic a cărui comportare se poate descrie ca o succesiune de evenimente numite stări, ce apar la momente discrete ale variabilei timp

Automat finit

- Ca termen, este un concept abstract (obiect logico-matematic realizat sau realizabil), cu derivaţie directă din conceptul de sistem dinamic cu reacţie negativă
- Se reprezintă ca o cutie neagră:

- Automat finit dacă mulţimea stărilor interne s(t) este finită
- Automatul finit interacţionează cu mediul:
 - La un anumit moment de timp t este supus unui semnal de intrarex(t)
 - La momentul t+dt oferă ca răspuns la ieşire semnalul z(t)

Automat finit

- Semnalele de intrare şi de ieşire sunt de regulă succesiuni de valori binare (0 sau 1)
- Aplicarea intrărilor şi succesiunea ieşirilor se face în ordine secvenţială → se justifică şi denumirea de circuit logic secvenţial (CLS)
- Automatele finite sunt o reprezentare abstractă pentru circuitele logice secvenţiale

Curs Automate Finite

INTRODUCERE

Automat infinit

- Mulţimea stărilor şi mulţimea variabilelor de intrare şi de ieşire sunt infinite
- Nu există un automat infinit realizabil, dar trebuie luat ca limită spre care tind maşinile de calcul moderne
- În practică, faptul că maşinile de calcul sunt finite se datorează fie limitării în timp a funcţionării, fie limitării în complexitate a structurii sau în lungime a secvenţei de instrucţiuni
- Pentru a se putea studia un automat infinit se foloseşte un compromis: se studiază acele maşini care au la un moment dat o structură finită, structură pe care o pot extinde nedefinit în timp

Definiție

- Automat finit cvintuplu A = { X, Z, S, f, g }
 - X, Z şi S sunt mulţimi finite nevide
 - f și g sunt funcții definite pe aceste mulțimi
- \blacksquare X = { x_1 , x_2 , ... x_n } mulţimea variabilelor de intrare
- = Z = { z_1 , z_2 , ... z_n } mulţimea variabilelor de ieşire
- $S = \{ s_1, s_2, ... s_n \}$ mulţimea stărilor automatului $\{ s_i \text{ este ostare} \}$

Definiție

- Funcţia de tranziţie f : S * X → S
 - Transformă mulțimea tuturor perechilor ordonate (s_i, x_j) în mulțimea S
 - Are rolul de a preciza starea în care ajunge automatul în urma aplicării unei intrări (dă starea următoare funcţie de intrare şi de starea prezentă)
- Funcţia de ieşire $g : S * X \rightarrow Z$
 - Transformă mulțimea tuturor perechilor ordonate (s_i, x_j) în mulțimea Z
 - Are rolul de a preciza ieşirea automatului în urma aplicării unei intrări

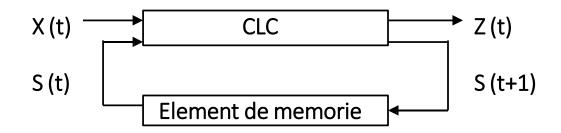
Curs Automate Finite

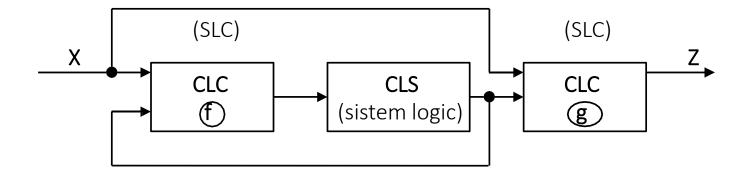

INTRODUCERE

Schema bloc

2 variante

Definiţii

- Un automat finit se numeşte iniţial dacă în mulţimea stărilor S există o singură stare so ca stare iniţială (din care se pune în funcţiune automatul); automatul este slab iniţial dacă există mai multe stări iniţiale
- Se numeşte evoluţie a unui automat o succesiune de stări { s₁, s₂, ... s_n }
- Automatul determinist are funcţii unice de tranziţie f, respectiv de ieşire g, oricare ar fi x ∈ X şi s ∈ S

Definiţii

- Automatul autonom are evoluţia independentă de intrări
- Automatul este combinaţional dacă starea internă nu influenţează ieşirea (ieşirile sunt complet determinate în orice moment de timp numai de intrări)
- Automatul este complet definit (specificat) dacă sistemul de funcţii f şi g este definit pentru toate perechile (s_i, x_i)
- Automatul este conex dacă orice stare este accesibilă din orice altă stare

Analiza automatelor

- Descriptivă dacă automatele sunt cutii negre
 - Se vor trata problemele de echivalare a automatelor din punctul de vedere al comportării exterioare şi al reducerii numărului de stări

Constructivă

 Se face analiza în vederea realizării unor automate echivalente cu unul dat, pe baza unor cerinţe sau criterii impuse

Utilizarea automatelor - roluri

- Traductor dispozitiv care transformă intrările în ieşiri
 - Obiectiv generarea corecta a iesirilor
 - Ex: divizor de frecventa/porti logice
- Acceptor dispozitiv la care se analizează secvenţa de intrare care trebuie aplicată automatului în vederea atingerii unor stări finale
 - Obiectiv generarea starilor
 - Ex: numarator

- Evoluţia automatelor în timp este dată de funcţiile caracteristice:
 - Funcția de tranziție **f**
 - Funcţia de ieşire g
- Reprezentarea unui automat scoate în evidenţă intrările, stările şi ieşirile, cu precizarea funcţiilor de tranziţie şi de ieşire f şi g

Tabel de tranziție

- Se reprezintă pe coloane variabilele de intrare şi pe linii stările
- În intersecţiile rezultate se marchează starea următoare şi ieşirea următoare
 - De exemplu, din s₁, pentru intrarea x₁ se trece în starea s_i cu ieşirea z_i

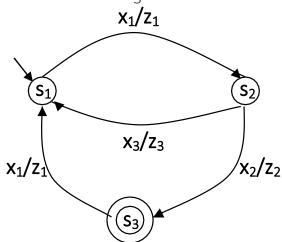
SX	X ₁	•••	X _n
S ₁	s _i /z _j	•••	
•			
		f, g	
Sq			

Graf de tranziție

- Fiecărei stări a sistemului îi corespunde un nod al grafului
- Fiecărei tranziții de la starea s_i la starea s_j îi corespunde un arc orientat de la s_i la s_i care unește cele 2 noduri
- Pe fiecare arc se notează intrarea care determină tranziţia şi ieşirea următoare a automatului
 - Starea iniţială s₁ se marchează cu osăgeată
 - Starea finală s₃ se marchează cu un cercconcentric

Organigramă

- Elementele constitutive
 - Stare

Intrare

leşire

Cronogramă

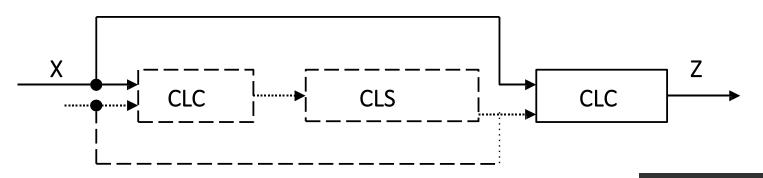
■ Forme de undă = diagrame de timp — arată evoluţia în timp a automatului

CLASIFICAREA AUTOMATELOR

- 1) Automat de gradul 0 (automat combinaţional)
 - Caracterizat de absenţa variabilelor de stare
 - Funcția de ieşire g determinată numai de variabilele de intrare
 - Poate fi descris şi prin diagrame Karnaugh, funcţii de adevăr, ecuaţii etc.

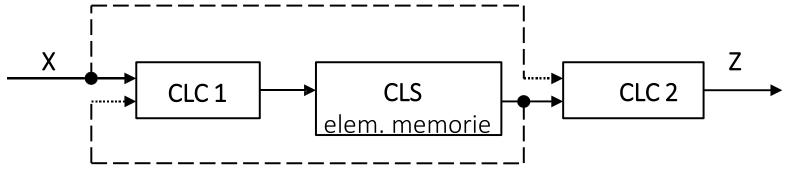

CLASIFICAREA AUTOMATELOR

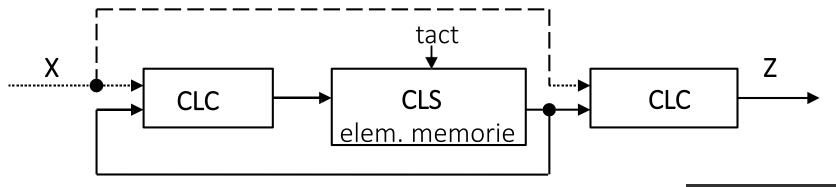
- 2) Automat de gradul 1
 - Apar şi elemente de memorie
 - Starea este generată de elementele de memorie, fără bucle de reacţie inversă
 - Funcţia de tranziţie f nu depinde de starea anterioară
 - Poate fi interpretat ca un CLC cu o unitate de întârziere

Curs Automate Finite

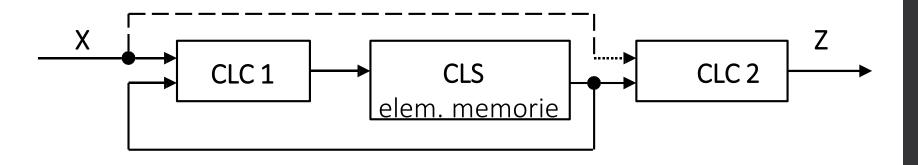
- 3) Automat de gradul 2
 - Introduce conceptul de succesiune de stări
 - Conţine bucle de reacţie
 - Nu are variabile de intrare, deci evoluţia nu depinde de variabilele de intrare
 - Trecerea dintr-o stare în alta se face în prezenţa unui semnal de ceas
 - Se numesc autonome
 - Exemple: generatoare de tact, divizoare de frecvenţă
 - Dacă mulţimea stărilor este identică cu mulţimea ieşirilor Z=S avem cazul bistabilelor şi a numărătoarelor

Curs Automate Finite

CLASIFICAREA AUTOMATELOR

- 4) Automat de gradul 3 (Moore)
 - Funcția de tranziție **f** se obține din variabilele de stare și variabilele de intrare
 - Funcţia de ieşire se obţine numai din variabilele de stare Z = g(s)
 - Are două părţi de prelucrare combinaţională şi o parte de memorie care identifică starea actuală şi comportarea viitoare
 - Partea de memorie poate fi realizată cu memorii efective (bistabile, RAM, ROM) sau este un sistem logic cu funcţia de memorare obţinută prin buclă de reacţie proprie

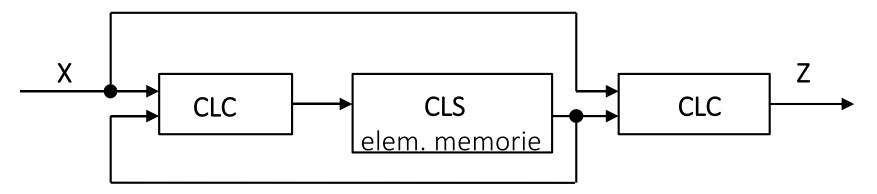

CLASIFICAREA AUTOMATELOR

Gradul de complexitate şi modul de realizare a funcţiilor caracteristice

- 5) Automat de gradul 4 (Mealy)
 - Forma cea mai complexă
 - Funcţiile de tranziţie f şi de ieşire g sunt definite atât pe baza stării actuale cât şi pe baza variabilelor de intrare

 Observaţie: clasificarea nu ţine cont de restricţiile care apar referitor la tranziţiile variabilelor care intervin în evoluţia automatului

CLASIFICAREA AUTOMATELOR

Modul în care se efectuează tranziţiile variabilelor

- Automate sincrone
 - Tranziţiile se produc la momente de timp bine precizate, indicate printr-un semnal de tact (ceas) extern
 - Toate cele 5 tipuri de automate prezentate la clasificarea anterioară pot fi sincrone

urs Automate Fini

CLASIFICAREA AUTOMATELOR

Modul în care se efectuează tranziţiile variabilelor

- Automate asincrone
 - Tranziţiile, modificările variabilelor de intrare, stare şi ieşire se fac la momente arbitrare de timp
 - Automatul de tip 2 nu poate fi asincron
 - Depinde direct de ceas

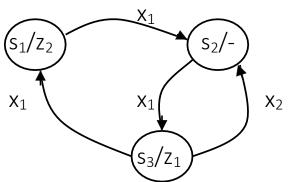

TRANSFORMAREA AUTOMATELOR

Transformare Moore → Mealy

- Metoda de transformare a automatelor complexe de tip Moore şi Mealy se bazează pe grafurile de tranziţie pentru cele două tipuri de automate
- Automatul Moore are notate în nodurile grafului stările (simbolic sau codificate binar) şi ieşirile corespunzătoare, iar pe arce intrările care produc tranziţia respectivă

5 X	x_1	X ₂	Z
S_1	S ₂	-	Z ₂
S ₂	S ₃	-	-
S ₃	S_1	S ₂	z_1

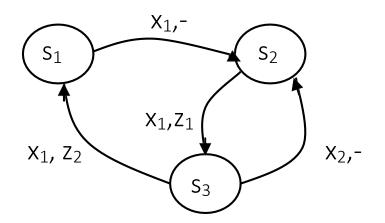

TRANSFORMAREA AUTOMATELOR

Transformare Moore → Mealy

Automatul Mealy are înscrise în nodurile grafului stările, iar pe arce intrările care produc tranziția și ieșirile obținute în cadrul tranziției respective

SX	x_1	X ₂
s_1	S ₂ , -	-
S ₂	S ₃ , Z ₁	-
S ₃	S ₁ , Z ₂	S ₂ , -

TRANSFORMAREA AUTOMATELOR

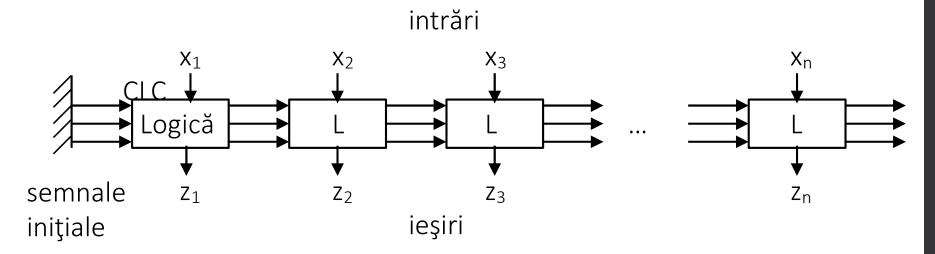
Transformare Moore → Mealy

- Condiţia care se impune este ca automatul Mealy obţinut în urma transformării automatului Moore să fie echivalent, adică să producă pentru orice succesiune de intrări aceeaşi succesiune de ieşiri ca şi automatul Moore iniţial
- Transformarea din automat Moore în automat Mealy presupune scoaterea în graf a ieşirii corespunzătoare unei anumite stări pe arcele care conduc la starea respectivă
- Dacă cele două automate au aceeaşi comportare pentru orice secvenţă de intrare, atunci sunt echivalente

Definiție

 Reţelele iterative sunt o structură de reţea de componente combinaţionale identice (toate blocurile sunt identice)

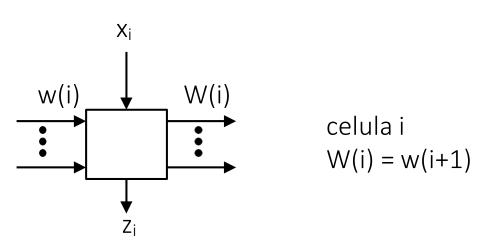

- Semnalele iniţiale (de limită sau graniţă)
 determină starea iniţială a reţelei
- Semnalele de intrare x₁, x₂, ... x_n se aplică independent unul de celălalt, fiecare câte unei celule
- Semnalele de ieşire z₁, z₂, ... z_n sunt produse de câte o celulă
- Semnalele intercelule sunt transmise doar celulelor adiacente

Rețea iterativă unilaterală

- Semnalele dintre celule se transmit doar într-o singură direcţie
- Reprezentarea unei celule:

semnale intercelule (de intrare/ieşire)

- Considerăm un model ideal semnalele se pot propaga prin reţea fără întârziere
- La modelul ideal noţiunea de timp nu e relevantă

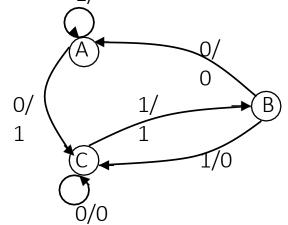
Rețea iterativă unilaterală

- Există o analogie apropiată între comportarea reţelelor iterative şi CLS-uri (automate)
- Semnalele de intrare aplicate simultan celulelor corespund secvenţei de intrări aplicate CLS-urilor
- Semnalele transmise fără întârziere de la stânga la dreapta între celulele adiacente corespund stărilor interne ale CLS-urilor
 - w(i) sunt stări interne la momentul t=i
- Semnalele limită corespund stării iniţiale

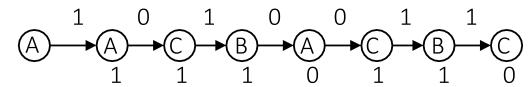
Exemplu

Avem un automat descris de tabelul şi graful de tranziţie:

5 X	0	1
A	C,1	A,1
В	A,0	C,0
C	C,0	B,1

Aplicăm automatului o secvenţă de intrări: 1010011

Obţinem secvenţa de ieşiri generate: 1110110

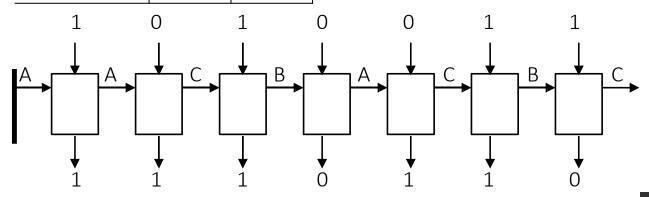
Curs Automate Finite

REŢELE ITERATIVE

Exemplu

- Construim reţeaua iterativă analogă
- Descriem comportarea reţelei prin tabelul de adevăr al unei celule oarecare (trebuie să fie identic cu tabelul de tranziţii al automatului)

$\overline{W(i)}$ x_i	0	1
Α	C,1	A,1
В	A,0	C,0
С	C,0	B,1

Exemplu

- Aplicând simultan succesiunea variabilelor de intrare obţinem o funcţionare identică cu a automatului
- Pentru obţinerea fizică a reţelei iterative semnalele intercelulare trebuie analizate ca nivele logice nu ca şi impulsuri
- O celulă se construieşte pe baza tabelului ei de adevăr

Diferențe între rețele iterative și automate

- Din cauza lungimii secvenţei de intrare, reţelele iterative pot fi realizate pentru un număr finit şi relativ mic de celule
- Costul unei reţele iterative este proporţional cu lungimea reţelei şi mult mai mare decât a unui automat
- Reţeaua iterativă poate fi şi bidirecţională (conectare de la dreapta la stânga); la un CLS asta ar însemna că starea prezentă depinde de starea viitoare, deci ar trebui să fie bidimensional în timp!!!
- Reţelele iterative au avantajul că nu necesită elemente de memorie sau sincronizări externe, deci nu apar hazarduri sau curse critice

CONCLUZII

- Automate finite
 - Definitie, tipuri
 - Functii de tranzitie, functii de iesire
 - Reprezentarea automatelor
- Clasificarea automatelor
 - Grad 0, 1, 2, 3, 4
 - Moore vs Mealy
 - Transformarea automatelor
- Retele iterative
 - Retea de componente combinationale
 - Alternativa la automate
 - Avantaje si dezavantaje wrt automate